

Sygn. akt I C 2425/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: starszy sekretarz sądowy E. B.

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2016 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko A. N.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanej A. N. kwotę 110,70 zł (sto dziesięć złotych i 70/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2425/14

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł w dniu 19.08.2014 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew przeciwko A. N. o zapłatę następujących kwot: 105,77 zł i 234,40 zł obu z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kwoty 71,93 zł. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości w przypadku wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że zawarł z pozwaną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W oparciu o zawartą umowę wystawił faktury VAT nr (...) (...), (...)_ (...). Pozwana mimo upływu terminu płatności nie dokonała zapłaty kwot wskazanych w powyższych fakturach. Powód liczy odsetki od kwot wynikających z poszczególnych faktur od dnia następnego po dniu wskazanym jako ostatni dzień płatności.

Referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w L. wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana A. N. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Postanowieniem z dnia 01.10.2014 roku sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego w S..

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym na urzędowym formularzu (k. 63 – 64) zarzuciła powodowi nieprawidłowość wykazu połączeń wychodzących i wniosła o zniesienie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że połączeń przychodzących było kilkanaście, a powód wykazał ich w bilingu w ilości dziewięćdziesiąt sześć.

W piśmie nadanym dnia 27.07.2015 roku (k. 90 – 93) pozwana, reprezentowana przez pełnomocnika z urzędu, wniosła o oddalenie powództwa w całości i przyznanie kosztów postępowania, w tym zastępstwa prawnego, według norm przepisanych. Pełnomocnik pozwanej oświadczył, że koszty pomocy prawnej udzielonej z urzędu nie zostały opłacone ani w całości, ani w części. W uzasadnieniu pisma wskazano, że pozwana została wprowadzona w błąd do co treści warunków łączącej strony umowy. Ponadto pozwana zarzuciła niezgodność rozliczenia usług powódki z ilością połączeń wykonywanych przez pozwaną, a objętych bilingiem od kwietnia 2012 roku do czerwca 2012 roku. Bezpodstawne jest obciążanie pozwanej wierzytelnością w kwocie 234,40 zł wynikającą z faktury VAT nr (...)_ (...) z uwagi na wypowiedzenie umowy przed 2013 rokiem.

Pozwana zakwestionowała żądanie pozwu co do wysokości. Podniosła również zarzut przedawnienia roszczenia powołując się na dwuletni termin przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26.02.2012 roku pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W., a A. N. zawarta została umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych pod nazwą (...).

Umowa została zawarta na okres 28 miesięcy.

(dowód: umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 26.02.2012 roku, k. 22-22v)

Zgodnie z paragrafem 8 ust. 2 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku rozwiązania umowy zawartej na czas oznaczony przez abonenta lub operatora z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, operatorowi przysługuje uprawnienie do naliczenia opłaty wyrównawczej nie przekraczającej wysokości ulg przyznanych abonentowi w związku z zawarciem (aktywacją) umowy lub świadczeniem usługi (...), pomniejszonych o proporcjonalną ich wartość za okres odpowiednio od zawarcia (aktywacji) umowy lub rozpoczęcia świadczenia usługi (...) do dnia jej rozwiązania.

W przypadku ulgi przyznanej w związku ze świadczeniem usługi (...), przyznana ulga to różnica w wysokości opłat abonamentowych przewidzianych w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony a wysokością opłat abonamentowych przewidzianych w cenniku dla umowy zawartej na czas oznaczony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu.

(dowód: regulamin świadczenia usług telenovum k. 23 i 23 v)

Termin realizacji usług świadczonych przez powoda został wyznaczony nie później niż do dnia następującego po dniu rozwiązania umowy z (...) Spółką Akcyjną (z zachowaniem ciągłości świadczenia usług).

(dowód: zamówienie dla linii analogowej, oświadczenie o wypowiedzeniu umowy k. 25)

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystawiła na A. N.:

1/ fakturę VAT nr (...) (...) z dnia 06.07.2012 r. na kwotę brutto 105,77 zł z terminem płatności do dnia 20.07.2012 roku, w której wskazano naliczenia tytułem:

a/ abonamentu za lipiec 2012 roku w kwocie netto 24,31 zł;

b/ połączeń za czerwiec 2012 roku w kwocie netto 61,68 zł.

2/ obciążeniową notę księgową nr (...)_ (...) z dnia 28.02.2013 roku na kwotę 234,40 zł z terminem płatności do dnia 14.03.2013 roku, w której wskazano naliczenia tytułem:

a/ opłaty wyrównawczej od aktywacji zgodnie z regulaminem świadczenia usług telenovum na kwotę 104,80 zł;

b/ opłaty wyrównawczej od abonamentu zgodnie z regulaminem świadczenia usług telenovum na kwotę 129,60 zł.

(dowód: faktura VAT z dnia 06.07.2012 roku k. 27, obciążeniowa nota księgowa z dnia 28.02.2013 roku k. 28)

W piśmie złożonym w biurze obsługi klienta powoda w dniu 29.08.2012 roku A. N. oświadczyła, że jest zmuszona rozwiązać umowę ponieważ nie otrzymała odpowiedzi na wysłane pisma dnia 18 i 27 czerwca 2012 roku. W piśmie tym pozwana oświadczyła, że obietnice o niskich rachunkach są dla starszej pani emerytki, która ma niecałe 1.120,00 zł emerytury nie lada ofertą, niestety zamiast okazać się prawdą spełzły tylko na obietnicach. Pozwana napisała, że wyraziła zgodę przez telefon na zmianę operatora tylko jeśli jej rachunki będą niższe niż w (...) S.A, tak się nie stało.

(dowód: pismo złożone w dniu 29.08.2012 roku k. 46 – 47)

A. N. podpisała umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych ponieważ uzyskała zapewnienie, że będzie płaciła niższe rachunki za telefon niż uiszczane do (...) Spółki Akcyjnej w W.. Osoba, która za powoda podpisywała z pozwaną umowę doradziła pozwanej, którą taryfę wybrać.

Rachunki za połączenia wykonywane w ramach umowy z dnia 26.02.2012 roku były wyższe niż w ramach usług świadczonych przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W.. Pozwana płaciła do (...) Spółki Akcyjnej w W. rachunki na poziomie nie przekraczającym kwoty 60 zł – 70 zł/ miesięcznie.

(dowód: zeznania świadka M. S., czas nagrania na rozprawie w dniu 2.11.2015 roku - 00:22:26; zeznania świadka E. H., czas nagrania na rozprawie w dniu 2.11.2015 roku - 00:47:09; zeznania świadka E. F., czas nagrania na rozprawie w dniu 2.11.2015 roku – 01:00:54; zeznania pozwanej A. N. k. 159 – 160, pismo złożone dnia 29.08.2012 roku w biurze obsługi klienta powoda k. 46, pismo z dnia 27.06.2012 roku k. 74)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Sprawa podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym Powód oparł żądanie pozwu powołując się na zawartą z pozwaną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wykazała, że doszło do podpisania w dniu 26.02.2012 roku umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych pomiędzy stronami procesu.

Obowiązkiem pozwanej, zgodnie z ciężarem dowodowym, było wykazanie, że nie zobowiązana do zapłaty kwot dochodzonych pozwem. Obowiązkowi temu pozwana sprostowała.

Na mocy przepisu art. 84 § 1 i 2 k.c. w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków prawnych dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć; ograniczenie to nie dotyczy czynności prawnej nieodpłatnej.

Można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, niełożyłby oświadczenia tej treści (błąd istotny).

Jak stanowi przepis art. 88 § 1 i 2 k.c. uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli, które zostało złożone innej osobie pod wpływem błędu lub groźby, następuje przez oświadczenie złożone tej osobie na piśmie.

Uprawnienie do uchylenia się wygasa: w razie błędu - z upływem roku od jego wykrycia, a w razie groźby - z upływem roku od chwili, kiedy stan obawy ustał.

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie pozwana była zapewniona o tym, że zawierając umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z powodem, będzie płaciła niższe rachunki od dotychczasowych wynikających z umowy zawartej z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W..

Gdyby pozwana zawierając umowę o świadczenie usług z powodem wiedziała, że zobowiązana będzie do zapłaty za połączenia kwot przewyższających dotychczasowe rachunki, nie doszłoby do zawarcia umowy z dnia 26.02.2012 roku. Pozwana w pismach kierowanych do powoda jak i w ramach zeznań powoływała się na to, że zawarła umowę wyłącznie z uwagi na obietnicę niższych rachunków. Faktycznie niektóre z rachunków, w tym dotyczący kwoty 105,77 zł (faktura z dnia 6.07.2012 roku k. 27), które były wystawiane przez powoda na pozwaną, przewyższają opłaty ponoszone przez A. N. do poprzedniego operatora.

Pozwana, podpisując umowę z dnia 26.02.2012 roku, była w błędzie dotyczącym czynności prawnych i błąd ten wywołała osoba, którą zawierała w imieniu powoda umowę z pozwaną składając obietnicę niższych rachunków. Był to błąd istotny, albowiem mając wiedzę, że rachunki będą przekraczać dotychczasowe od poprzedniego operatora, A. N. nie zawarłaby umowy z powodem.

Natomiast pismem złożonym w dniu 29.08.2012 roku w biurze obsługi klienta powoda, A. N. uchyliła się od oświadczenia woli o zawarciu umowy pod wpływem błędu. Oświadczenie zostało złożone na piśmie i przed upływem roku od dnia wykrycia błędu. Umowa została zawarta w dniu 26.02.2012 roku, zatem najwcześniejszy roczny termin mijałby w dniu 26.02.2013 roku, a pozwana złożyła pismo powołujące się na wprowadzenie w błąd w dniu 29.08.2012 roku.

Pismo z dnia 29.08.2012 roku należy ocenić jako oświadczenie woli o uchyleniu się od skutków prawnych zawartej w dniu 26.02.2012 roku umowy. Nie ma przy tym znaczenia sformułowanie zawarte w tym piśmie o rozwiązaniu umowy, albowiem istotna jest treść tego pisma, w którym pozwana powołała się na wprowadzenie w błąd poprzez zapewnienie o niższych rachunkach.

W konsekwencji uchylenia się od skutków prawnych złożonego pod wpływem błędu oświadczenia woli umowa o świadczenie usług z dnia 26.02.2012 roku jest nieważna. Jako nieważna nie może stanowić podstawy do uwzględnienia żądania kwoty dochodzonej pozwem.

Nie zmienia tej oceny późniejsza rozmowa telefoniczna przeprowadzona z pozwaną w dniu 3.09.2012 roku. Złożenie oświadczenia przez pozwaną w piśmie z dnia 29.08.2012 roku wywołało skutek w postaci uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia woli. Zatem we wrześniu 2012 roku pozwana mogłaby zawrzeć co najwyżej nową umowę, która nie może stanowić podstawy żądania pozwu. Nadmienić przy tym należy, że konsultant przeprowadzający rozmowę we wrześniu 2012 roku poinformował pozwaną, że zobowiązana będzie do zapłaty opłaty wyrównawczej i z tego względu A. N. przystała na to, aby zmienić taryfę usług.

Wobec powyższego uzasadnienia oddalenia żądania zapłaty nie mają znaczenia dalsze zarzuty pozwanej, niezasadnego zarzutu przedawnienia roszczenia i naliczania opłat za rozmowy nieprzeprowadzone przez pozwaną. Nadmienić jedynie należy, że analiza złożonych do akt sprawy wykazów rozmów wskazuje na to, że pozwanej były naliczane opłaty za kilkusekundowe połączenia. Zeznania świadka wnuczki pozwanej M. S. potwierdziły, że A. N. czasami dzwoni kilka razy z rzędu, kiedy nie może się dodzwonić. Wskazują na to kilkusekundowe połączenia pod numery telefonów komórkowych podawanych przez rodzinę pozwanej.

Powołanie się przez pełnomocnika pozwanej na naruszenie zasad współżycia społecznego (zasady słuszności) wobec rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy dotyczące wad oświadczenia woli, nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Wobec wykazania przez pozwaną, że zawarta umowa jest nieważna, sąd na podstawie przepisu art. 84 § 1 i 2 k.c. powództwo oparte na umowie oddalił, o czym orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

Pełnomocnik z urzędu ustanowiony dla pozwanej oświadczył, że koszty procesu nie zostały uiszczone przez pozwaną ani w całości, ani w części i wniósł o zasądzenie kosztów procesu na rzecz strony pozwanej według norm przepisanych w wysokości 1,5 krotności stawki minimalnej wraz z podatkiem od towarów i usług (...).

Koszty poniesione przez stronę pozwaną wyniosły 110,70 zł, na które złożyło się wynagrodzenie należne pełnomocnikowi strony pozwanej - radcy prawnego (§6 pkt 1 w zw. z §2 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu; Dz. U. Nr 163, poz. 1349).

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 110,70 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzekł jak w punkcie drugim sentencji wyroku.